

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 237.

Piątek, 14 (26) Października.

1866 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świątach uroczystych i Niedziach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkim co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 3.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Poczty w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. Półrocznie rs. 4 kop. 60. Kwartalnie rs. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80. — Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się rs. 1.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Bank polski. — Najwyższe zatwierdzone ceremonjały. — Awans; urlop; nominacje. — Rozkaz do wojsk okr. wojen. kaukaskiego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — **Telegramy.** — **Wiadomości telegraficzne.** — Oratorjum „Eljasz”. — Prelekcje publiczne. — Konkurs ks. Jakubowskiego. — Wypadki. — Obraz ofiarowany p. Foxowi. — Wystawa etnograficzna w Moskwie. — Ilość uczni uniwersytetu dorpackiego. — P. Wasiljew. — **Ameryka.** — Żądanie zadosyćuczynienia. — **Anglja.** — Kwestja reformy. — Oświadczenie sądów. — **Austrja.** — Niemcy austriaccy. — Traktat handlowy. — Pogrzeb prymasa Węgier. — Cholera. — **Francja.** — Powrót wojsk. — **Grecja.** — Kwestja Kandji. — **Pruzy.** — Parlament niemiecki. — Pismo opozycyjne. — **Włochy.** — Legjon rzymski. — Kwestja rzymska. — Stosunki z Austrją. — Głosowanie powszechne. — Odpowiedź króla. — Adres komitetu rzymskiego. — Bójka. — **Korespondencje z Zurichu i Paryża.** — **Rozmaitości.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

dnia 13 (25) Października.

Bank Polski podaje do publicznej wiadomości, iż w wykonaniu § 8 Instrukcji z dnia 12 (24) Maja 1836 r. przez Radę Administracyjną Królestwa wydanej, przepisującej sposób postępowania przy losowaniu Obligacji Częstkowych z pożyczki 150-miljonowej, odbędzie się w Banku Polskim w d. 19 (31) Października r. b. zaczynając od godziny 10-jej z rana, w obecności Komisji Umorzenia Długu Krajowego, Delegowanych z Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, tudzież domów handlowych S. A. Fraenkel i Józef Epstein, włożenie do kół kartek z numerami Serij tychże obligacji, samo zaś losowanie Serij nastąpi w tem samym miejscu w dniu 22 Października (3 Listopada) t. r.

Najwyższe zatwierdzony Ceremonjał bierzmowania Jej Królewskiej Wysokości Marji-Zofji-Fryderyki-Dagmary, księżniczki duńskiej. I. W dniu wyznaczonym (12 (24) b. m.) na bierzmowanie Jej Królewskiej Wysokości, zrana o godzinie 10, według rozestanych przez Najwyższy dwór awizacji, zbiórą się do pałacu zimowego Najjaśniejszego Pana: członkowie najświętobliwszego synodu i inne wyższe duchowieństwo, członkowie rady państwa, senatorowie, damy stanu, kamer-freiliny, ochmistrzyni, freiliny, urzędnicy dworscy i kawalerowie, osoby misji królewsko-duńskiej, generał-adjutanci, generał-majorowie z orszaku Jego Cesarskiej Mości, fligel-adjutanci, adjutanci Ich Cesarskich Wysokości, generałowie, sztabs i ober-oficerowie gwardji, armji i floty, osoby obojga płci mające wstęp do dworu i szlachta; a także głowa miejski st. petersburgski, i ruscy i zagraniczni znakomitsi kupcy. Damy w stroju ruskim, a kawalerowie w galowych mundurach.

II. Duchowieństwo, członkowie rady państwa i osoby misji królewsko-duńskiej, zgromadzą się w wielkiej cerkwi, pierwsze w prezbiterjum; wszystkie zaś inne w poprzedzającym paragrafie wymienione osoby, — na miejscach wskazanych w awizacjach.

III. Kiedy wszystko będzie gotowe i minister Cesarskiego Dworu, doniesie o tem Najjaśniejszemu Panu, natenczas nastąpi Najwyższe przejście z wewnętrznych pokojów do wielkiej cerkwi, w następującym porządku: 1) Hof-furjerzy i kamer-furjerzy dworu Jego Cesarskiej Mości. 2) Mistrzowie obrzędów i pełniący obowiązki wielkiego mistrza obrzędów. 3) Kamerjunkrowie i szambelani, po dwóch w szeregu, młodszy na przdzie. 4) Urzędnicy dworu drugiego i pierwszego stopnia, po dwóch w szeregu, młodszy na przdzie. 5) Ich Cesarskie Moście: Najjaśniejszy

Pan i Najjaśniejsza Pani, mając za sobą ministra dworu Cesarskiego i deżurnych: generał-adjutanta, generał-majora z orszaku Jego Cesarskiej Mości i fligel-adjutanta. 6) Jej Królewska Wysokość Marja-Zofja-Fryderyka-Dagmara, księżniczka duńska. 7) Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu Aleksander Aleksandrowicz. 8) Ich Cesarskie Wysokości Wielcy Książęta: Włodzimierz i Aleksy Aleksandrowicze. 9) Ich Cesarskie Wysokości Wielki Książę Konstanty Mikołajewicz z Wielką Księżną Aleksandrą Józefówną i Wielkim Księciem Mikołajem Konstantynowiczem. 10) Ich Cesarskie Wysokości Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz starszy z Wielką Księżną Aleksandrą Piotrówną i Wielkim Księciem Mikołajem Mikołajewiczem młodszym. 11) Ich Cesarskie Wysokości Wielkie Księżniczki Marja Aleksandrowna i Olga Konstantynówna. 12) Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Katarzyna Michałówna. 13) Jego Wielko-Książęca Wysokość książę Aleksander heski. 14) Ich Cesarskie Wysokości książęta romanowsy-leuchtenbergscy Mikołaj i Jerzy Maksymilianowicze i księżniczka romanowska-leuchtenbergska Eugenia Maksymilianówna. 13) Jego Cesarska Wysokość książę Piotr Jerzewicz i Jego Wysokość książę Aleksander oldenburgscy. 16) Jego Wysokość książę Albert sasko-altenburski książę saski. 17) Za nimi po dwie w szeregu, starsze naprzód: damy stanu, kamer-freiliny, wielkie ochmistrzyni dworu, freiliny Jej Cesarskiej Mości i Ich Cesarskich Wysokości i ochmistrzyni dostojnej narzeczonej. Za temi damami postępują do cerkwi i wszystkie inne wyżej wskazane osoby.

IV. Przy wejściu do cerkwi, Ich Cesarskie Moście i Ich Cesarskie Wysokości przyjmowani będą przez metropolitę i inne wyższe duchowieństwo.

V. Najjaśniejszy Pan raczy przyprowadzić Jej Królewską Wysokość Księżniczkę Marję-Zofję-Fryderykę-Dagmarę przed najprzewielebniejszego metropolitę. Następnie będzie przystąpione, według reguły kościelnej, do udzielenia sakramentu bierzmowania Jej Królewskiej Wysokości, po ukończeniu czego rozpocznie się msza święta. W czasie ofertorium Jej Cesarska Mość raczy przyprowadzić bierzmowaną prawowierną księżniczkę, do całowania obrazów świętych i do komunji świętej.

VI. Po skończeniu mszy, Ich Cesarskie Moście i Ich Wysokości Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu i prawowierna księżniczka, raczą przyjmować powinszowania w cerkwi od całego wyższego duchowieństwa; poczem wszystkie najdostojniejsze osoby powrócą w poprzednim porządku do wewnętrznych pokojów. (Głos).

Najwyższe zatwierdzony Ceremonjał zaręczyn Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu Aleksandra Aleksandrowicza, z Jej Królewską Wysokością prawowierną księżniczką.

I. Na drugi dzień po świętem bierzmowaniu, wyznaczony na zaręczyny Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu Aleksandra Aleksandrowicza z prawowierną księżniczką, która przyjęła wiarę prawosławną, zrana o godzinie 12 1/2, według rozestanych od dworu awizacji, zbiórą się w pałacu zimowym Jego Cesarskiej Mości: członkowie najświętobliwszego synodu i inne wyższe duchowieństwo, członkowie rady państwa, senatorowie, damy stanu, kamer-freiliny, ochmistrzyni dworu i kawalerowie, zagraniczni ambasadorowie i posłowie i inne osoby ciała dyplomatycznego z małżonkami, generał-adjutanci, generał-majorowie z orszaku Jego Cesarskiej Mości, fligel-adjutanci, adjutanci Ich Cesarskich Wysokości, generałowie, sztabs i ober-oficerowie gwardji, armji i floty, osoby płci obojga mające wstęp do dworu i szlachta, a także głowa miejski st. petersburgski, i ruscy i zagraniczni kupcy. Damy w stroju ruskim, kawalerowie w galowych mundurach.

II. Duchowieństwo, członkowie rady państwa, zagraniczni ambasadorowie i posłowie, zbiórą się w wiel-

kiej cerkwi, pierwsze w prezbiterjum; wszystkie zaś inne wymienione w poprzednim paragrafie osoby, na miejscach wskazanych w awizacji.

III. Kiedy wszystko będzie gotowe, a minister dworu doniesie o tem Najjaśniejszemu Panu, natenczas nastąpi przejście z wewnętrznych pokojów do wielkiej cerkwi, w następującym porządku: 1) Hof-furjerzy i kamer-furjerzy dworu Jego Cesarskiej Mości. 2) Mistrzowie obrzędów i pełniący obowiązki wielkiego mistrza obrzędów. 3) Kamerjunkrowie i szambelani, po dwóch w szeregu, młodszy na przdzie. 4) Urzędnicy dworu drugiego stopnia, po dwóch w szeregu, młodszy na przdzie. 5) Marszałek dworu Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy tronu i marszałek dworu Cesarskiego z buławami. 6) Urzędnicy dworu pierwszego stopnia, po dwóch w szeregu, młodszy na przdzie. 7) Wielki marszałek dworu z buławą. 8) Ich Cesarskie Moście: Najjaśniejszy Pan i Najjaśniejsza Pani, mając po za sobą ministra dworu Cesarskiego, deżurnych: generał-adjutanta, generał-majora z orszaku Jego Cesarskiej Mości i fligel-adjutanta. 9) Jej Królewska Wysokość, dostojna narzeczone. 10) Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu Aleksander Aleksandrowicz. 11) Ich Cesarskie Wysokości Wielcy Książęta: Włodzimierz i Aleksy Aleksandrowicze. 12) Ich Cesarskie Wysokości Wielki Książę Konstanty Mikołajewicz z Wielką Księżną Aleksandrą Józefówną i Wielkim Księciem Mikołajem Konstantynowiczem. 13) Ich Cesarskie Wysokości Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz starszy z Wielką Księżną Aleksandrą Piotrówną i Wielkim Księciem Mikołajem Mikołajewiczem młodszym. 14) Ich Cesarskie Wysokości Wielkie Księżniczki Marja Aleksandrowna i Olga Konstantynówna. 15) Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Katarzyna Michałówna. 16) Jego Wielko-Książęca Wysokość książę Aleksander heski. 17) Ich Cesarskie Wysokości książęta romanowsy-leuchtenbergscy Mikołaj i Jerzy Maksymilianowicze i księżniczka romanowska-leuchtenbergska Eugenia Maksymilianówna. 18) Jego Wielko-Książęca Wysokość książę Piotr Jerzewicz i Jego Wysokość książę Aleksander oldenburgski, książę saski. 20) Za nimi po dwie w szeregu, starsze naprzód: damy stanu, kamer-freiliny, wielka ochmistrzyni dworu królewsko-duńskiego, ochmistrzyni dworu, freiliny Jej Cesarskiej Mości i Ich Cesarskich Wysokości i ochmistrzyni dostojnej narzeczonej. Za temi damami postępują do kościoła i wszystkie inne osoby.

IV. Przy wejściu do cerkwi, Ich Cesarskie Moście i Ich Wysokości będą przyjmowani przez metropolitę, członków najświętobliwszego synodu i inne wyższe duchowieństwo, z krzyżem i wodą święconą.

V. Jego Cesarska Mość raczy postawić Cesarzewicza Następcy Tronu Aleksandra Aleksandrowicza z Jej Wysokością Dostojną Narzeczoną po środku cerkwi, a potem stanąć na swem miejscu; natenczas rozpoczyna się zaręczyny, według ustanowionego obrzędu.

VI. Przed drzwiami świętymi, na wzniesionem miejscu ustawiony będzie pulpit, na którym będzie położona święta ewangelja i krzyż.

VII. Pierścionki ślubne wcześniej przyniesione będą przez mistrza obrzędów i złożone na ołtarzu na złotych półmiskach, a w właściwym czasie wyniesione zostaną z prezbiterjum: dla Jego Cesarskiej Wysokości — przez spowiednika Ich Cesarskich Mości; a dla Jej Wysokości — przez nauczyciela religji Najdostojniejszych Dzieci Ich Cesarskich Mości, protojereja Roźdestweńskiego.

VIII. Najprzewielebniejszy metropolita otrzymawszy od tych osób duchownych pierścionki, włoży je, przy zwykłej modlitwie, na ręce Cesarzewicza Następcy Tronu i prawowierną księżniczkę.

IX. Natenczas Jej Cesarska Mość raczy się zbliżyć i zamienić Ich pierścionki.

X. W tej chwili dane będzie 51 wystrzałów.

XI. Przy odmawianiu modlitw i na ektenje, będzie ogłoszone: „O prawowiernym Cesarzewiczu i Wielkim Księciu Aleksandrze Aleksandrowiczu i zaręczonym Jego Narzeczonej, prawowiernej Wielkiej Księżniczce Marji Teodorównie”.

XII. Po ukończeniu duchownego obrzędu, dostojni Narzeczeni raczą złożyć podziękowanie Ich Cesarzkim Mościom Najjaśniejszemu Panu i Najjaśniejszej Pani, a za nimi wszystkie Najwyższe osoby zbliżą się i złożą powinszowania.

XIII. W tej chwili Cesarzewicz Następca Tronu, stanie obok dostojnej zaręczonej Narzeczonej.

XVI. Z powodu dokonanych zaręczyn, arcybiskupi i inne duchowieństwo odprawiają dziękczynne nabożeństwo, a przy modłach protodjakona o długie lata, dane będzie 31 wystrzałów.

XV. Po ukończeniu nabożeństwa, członkowie najświętobliwszego synodu, i inne wyższe duchowieństwo, składają Ich Cesarzkim Mościom i Dostojnym Zaręczonym, powinszowania.

XVI. Potem, Ich Cesarzkie Moście, ze wszystkimi Najwyższymi osobami, raczą powrócić do wewnętrznych pokoi, w poprzednim porządku, z tą tylko zmianą, że Cesarzewicz Następca Tronu raczy postępować obok dostojnej zaręczonej Narzeczonej.

XVII. Tego dnia w sali mikołajewskiej, będzie dany obiad, dla osób płci obojga pierwszych trzech klas, na który zaproszone będą i osoby królewsko-duńskiej misji.

XVIII. Kiedy obiad będzie gotowy i zaproszone osoby zajmą wyznaczone im miejsca, natenczas po doniesieniu o tem Ich Cesarzkim Mościom przez wielkiego marszałka dworu, nastąpi wyjście Najjaśniejszych Osób, poprzedzanych przez urzędników dworu.

XIX. Naprzeciwko Ich Cesarzkich Mości, będą siedzieli: członkowie najświętobliwszego synodu, wyższe duchowieństwo, członkowie rady państwa i królewsko-duński poseł. Po prawej stronie od Rodziny Cesarzkiej—damy stanu, kamer-frejliny, wielka ochmistrzyni dworu, frejliny i ochmistrzyni dostojnej zaręczonej Narzeczonej; inne damy pierwszych trzech klas po starszeństwie naprzeciwko frejlin; a po lewej stronie—urzędnicy trzech pierwszych klas, po starszeństwie.

XX. Przy stole, za krzesłami Najjaśniejszego Pana i Najjaśniejszej Pani, stać będą wielcy marszałkowie dworu z buławami i pierwsi urzędnicy dworu, a usługiwac będą Ich Cesarzkim Mościom i Ich Cesarzkim Wysokościom: Wielkim Książętom, Wielkim Księżnom i Wielkim Księżniczkom—szambelani; innym zaś dostojnym osobom—kamerjunkturze.

XXI. Podczas obiadu da się słyszeć wokalna i instrumentalna muzyka.

XXII. Przy spełnianiu toastów grają na trąbach i rogach i dawane będą wystrzały z dział: 1) za zdrowie Ich Cesarzkich Mości — 51 wystrzałów; 2) Dostojnych zaręczonych—31 wystrzałów; 3) całego domu Cesarzkiego—31 wystrzałów; 4) Ich Królewskich Wysokości, króla duńskiego i królowej — 31 wystrzałów; 5) duchownych i wszystkich wiernych poddanych—31 wystrzałów.

XXIII. Kubki podają: Ich Cesarzkim Mościom — wielki podczaszcy; Cesarzewiczowi Następcy Tronu i członkom Rodziny Cesarzkiej — będący przy Ich Cesarzkich Wysokościach urzędnicy dworscy; dostojnym zaś osobom przy których takowych niema — szambelani i kamerjunkturze.

XXIV. Po ukończeniu obiadu Ich Cesarzkie Moście z całą Najdostojniejszą Rodziną wracają w tymże porządku do wewnętrznych pokojów.

XXV. Wieczorem tegoż dnia dany będzie w sali św. Jerzego bal, na który mają się zebrać wszystkie znakomite osoby płci obojga, zagraniczni ambasadorowie i posłowie z małżonkami i wszyscy mający wstęp do dworu.

XXVI. Przed balem, ciało dyplomatyczne złoży powinszowania Dostojnym zaręczonym, w sali koncertowej.

XXVII. Przez cały dzień, w kościołach będą bili w dzwony, a wieczorem miasto będzie iluminowane. (Tamże.)

Awans; wlopi; nominacje. Przez Najwyższy rozkaz z 9 października v. s., naczelnik sztabu wojsk gwardji i petersburskiego okręgu wojennego, generał-adjutant, generał-major *Albedyński*, za odznaczenie się w służbie, awansowany został, na generał-lejtnanta; generał-gubernator wileński, kowieński, grodzieński i miński, główny naczelnik gubernij witebskiej i mohylewskiej i dowodzący wojskami wileńskiego okręgu wojennego, generał-adjutant, generał-lejtnant von *Kaufmann*, otrzymał wlopi na miesiąc 11 dla poratowania zdrowia, z usunięciem od zajmowanych przezeń obowiązków, a pozostawieniem w godności generał-adjutanta; generał-guberna-

tor liflandzki, estlandzki i kurlandzki, i dowodzący wojskami rygskiego okręgu wojennego, generał-adjutant, generał-lejtnant hrabia *Baranow 2-gi* mianowany został, generał-gubernatorem wileńskim, kowieńskim, grodzieńskim i mińskim, głównym naczelnikiem gubernij: witebskiej i mohylewskiej, i dowodzącym wojskami wileńskiego okręgu wojennego, z pozostawieniem w stopniu generał-adjutanta i w generalnym sztabie; generał-adjutant, generał-lejtnant *Albedyński* mianowany został generał-gubernatorem liflandzkim, estlandzkim i kurlandzkim i dowodzącym wojskami rygskiego okręgu wojennego, z pozostawieniem w godności generał-adjutanta; zarządzający czynnościami Cesarzkiej głównej kwatery i własnego Jego Cesarzkiej Mości konwoju, generał-major z orszaku Jego Cesarzkiej Mości *Richter*, mianowany został naczelnikiem sztabu wojsk gwardji i petersburskiego okręgu wojennego, z pozostawieniem w orszaku Jego Cesarzkiej Mości; sztab-rotmistrz grodzieńskiego pułku huzarów lb.-gw. baron *Brüningk*, przeznaczony został na adjutanta do głównodowodzącego wojskami warszawskiego okręgu wojennego, generał-adjutanta hrabiego Berga, jako do Namiestnika królestwa polskiego. (*Rus Inw.*)

Rozkaz do wojska okręgu wojennego kaukaskiego z 6 września 1866 r. — Na początku zeszłego lipca w okręgu kajtago-tabasarańskim obwodu Dagiestańskiego zaszły nieporządki, które objawiły się przez niespodziany napad zbuntowanych mieszkańców na zarząd okręgowy i będącą przy tymże kompanję piechoty. Naczelnik obwodu Dagiestańskiego, generał-adjutant. książę Mielikow, zgromadziwszy wojsko i milicję krajową, zaraz przytłumił powstanie i stosownie do polecenia mego, surowo ukarał winnych. Główni sprawcy ponieśli karę śmierci, lub zesłani zostali do ciężkich robót; mieszkańcy anu Szelagi więcej winni od innych, przesiedleni zostali do odległych gubernij, a na cały okrąg nałożono kontrybucję. Z szczególną przyjemnością dowiedziałem się, że mieszkańcy innych miejscowości Dagiestanu nie tylko nie należeli do rozruchów, a na pierwsze wezwanie chętnie stanęli w szeregach milicji, dla dopomagania prawej władzy do przywrócenia spokojności, i bunt przytłumiony został bez użycia oręża. Za te trafne i energiczne rozporządzenia oświadczam szczerą wdzięczność naczelnikowi obwodu Dagiestańskiego, generał-adjutantowi księciu Mielikowowi i podziękowanie bliższym pomocnikom jego w sprawie poskromienia rokoszu, generał-majorowi Dżemordżydze, pułkownikom: Komorowowi i księciu Czyszadawdze, i rzeczywistemu radcy stanu Dżordzadze. Oraz dziękuję wojsku i milicji obwodu Dagiestańskiego. — (Podpisano) Głównodowodzący armią kaukaską, generał-feldcejmistrz, „*Michał*.”

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 13 (25) Października.

Kiedy ludność Morawji, gdzie obecnie cesarz objeżdża ten kraj, uczuwa największe zadowolenie z łask zlanych na nią obecnie, usposobienie w innych prowincjach Austrii nie jest tak pomyślne, a mianowicie w Węgrzech, gdzie niezwołanie sejmu węgierskiego i zgon prymasa Scitowskiego, przyczyniły się do zjednania znacznej przewagi stronnictwu radykalnemu. *N. fr. Presse* znów występuje z zapewnieniem o mianowaniu p. Beusta austriackim ministrem spraw zagranicznych, czemu jednak zaprzeczają inne organa wiedeńskie.

Rząd włoski niema powodu do uskarżania się na głosowanie powszechne w Wenecji, tak jest ono jednomyślne i tak licznie biorą w nim udział wszyscy mający do tego prawo. Uroczysty wjazd do Wenecji, odbędzie Wiktor Emanuel 4-go listopada, gdzie przyjmować go będzie generał Menabrea, który nie zostanie wysłany do Wiednia w charakterze posła, gdyż posłem włoskim przy dworze austriackim został mianowany hr. Rati-Oppizani. Tymczasowo zaś sprawującym interesa Austrii we Florencji został mianowany p. Bruck.

Co do kwestji rzymskiej, *Times* teraz donosi, że rząd hiszpański zawiadomił Francję, iż postanowił rozciągnąć opiekę nad papieżem, po odwołaniu wojsk francuzkich z Rzymu, i że w tym celu zaproponował Austrii wspólny protektorat mocarstw katolickich. Ponieważ Austrija nie przyjmie tej propozycji, wątpliwem jest bar-

dzo, ażeby Hiszpanja własnymi słabymi siłami puściła się na niebezpieczne przedsięwzięcie, kiedy sama ma tak wiele kłopotów. Wojna z Chili i Peru jeszcze nie została ukończona, a tymczasem grozi jej nowe zawikłanie z Anglią, z powodu konfiskaty statku *Tornado*, którą angielscy sędziowie korony uznali za bezprawną. Wewnętrzny też stan Hiszpanji budzi obawy rządu, jak się to okazuje z dekretu rozwiązującego delegacje prowincjonalne i zmieniającego ich atrybucje. W powodach przytoczony jest jawnie cel tego środka, mianowicie że obecne delegacje były przejęte duchem rewolucyjnym. Idzie teraz o to, czy nowe wybory wysła do delegacji bardziej przychylnych rządowi członków.

We Francji niepokoją się nieco wzburzeniem panującym w Ljonie, pomiędzy niemającymi zarobku tkaczami. Dotychczas manifestacje ich miały charakter pokojowy, ale w propozycjach złożonych prefektowi dla przesłania do wyższej władzy, stawiają oni 5 następujących żądań: założenia nowych warsztatów dla tkaczy niemających zarobku, śledztwa co do powodów obecnego stanu, śledztwa o wielkości poniesionych strat, zniesienia akcyzy i nowego prawa o stowarzyszeniach.

Według naszego telegramu z Wiednia, książę Karol hohenzolernski wczoraj stanął w Konstantynopolu i zaraz otrzymał z rąk sułtana akt uznający go za hospodara Rumunji.

Zapewniają, że postanowienie wice-króla Egiptu, zaprowadzenia w swem państwie instytucji reprezentacyjnych na wzór francuzki, obudziło obawy Anglii, która upatrywała w tem dążenie Francji do objęcia protektoratu nad Egiptem, aby w razie przesilenia na Wschodzie, mieć tam silny punkt oparcia. Z tego powodu reprezentanci Anglii w Konstantynopolu i Egipcie mieli zacząć intrygować w celu przeszkodzenia urzędzistwieniu zamiarów wice-króla.

Pomimo porażki jakiej doznał prezydent Johnson na dotychczasowych wyborach, jak się zdaje, nie myśli on zmienić swej polityki wewnętrznej i zewnętrznej; tak, w Karolinie południowej zniósł sądy wojenne, i wszystkie sprawy polecił przekazać sądom cywilnym. Pod względem zatem sądowym, południe wróciłoby do stanu normalnego. Delegacja fenienów powtórnie miała u niego posłuchanie i żądała odwołania p. Adamsa i konsulów amerykańskich, którzy niedostatecznie osłaniali irlandczyków naturalizowanych w Stanach Zjednoczonych, przy ich aresztowaniu przez władze angielskie. P. Johnson odpowiedział ze spokojem i godnością, ale nie zadowolnił deputacji fenienów. Widać zatem, że nie tak usilnie stara się o zjednanie sobie ich głosów.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje z Zurichu i Paryża.

Telegramy.

Praga, 24-go października. Cesarz przybył tu po południu i był przyjmowany z zapalem.

Paryż, 24-go października. Dzisiejsza *La France* donosi, że co do austro-francuzkiego traktatu handlowego, spodziewane jest w tych dniach zupełne porozumienie.

Konstantynopol, 24-go października. Dyplomatyczni ajenci austriaccy na Wschodzie, otrzymali polecenie występowania energicznie przeciw dążeniom rewolucyjnym, gdyż to przy obecnym położeniu jest nagląco koniecznem.

Wiedeń, 25-go października. Dzi-

sięjszy urzędowy dziennik, podaje reskrypt, zwołujący sejm kroacki na d. 19 listopada.

W i e d e ñ, 25-go października. Z Konstantynopola pod dniem wczorajszym wieczorem donoszą: Książę Rumunii dziś przybył i stanął w wspaniałym pałacu sułtana na wodach słodkich; zaraz przyjęty przez sułtana, otrzymał z jego rąk akt uznania.

Wiadomości telegraficzne.

* *Drezno, 23-go października.* Prusko-saski traktat pokoju obejmuje warunek, z mocy którego wszystkie osoby politycznie skompromitowane wolne są od wszelkiego ścigania. Twierdza Königstein ma być oddana jutro wojskom pruskim. (*Wolfs T. B.*)

* *Drezno, 23-go października.* Minister Friesen, wracając z Berlina, przejeżdżał tędy i udał się do Toeplitz, gdzie bawi król saski. Traktat pokoju ma być ogłoszony w tym jeszcze tygodniu. (*Tamże.*)

* *Florence, 22 października.* Jenerał Menabrea uda się do Wenecji, gdzie czekać będzie na przybycie króla Wiktora Emanuela, spodziewanego tam 4-go listopada. Austria posłała do Florencji, w charakterze sprawującego interesa, p. Bruck'a, który pozostanie na tem stanowisku do chwili mianowania posła. (*Tamże.*)

* *Wiedeń, 23 października.* Dzisiejsza *N. fr. Presse* donosi stanowczo, że baron Beust ma być według wszelkiego prawdopodobieństwa mianowany ministrem spraw zagranicznych.—Hr. Rati-Oppizoni, nowo-mianowany sprawujący interesa Włoch, przybył tu. (*Tamże.*)

* *Bukareszt, 22 października.* Książę Karol wyjechał wczoraj do Konstantynopola. Sułtan posłał Dwemil paszę, swego pierwszego adjutanta, do Ruszuczka, dla powitania tam w jego imieniu księcia rumuńskiego. Z Konstantynopola wypłynęła na morze fregata i jacht z marynarki sułtana, które mają czekać w Warnie na księcia Karola. (*Tamże.*)

* *Berlin, 23 października.* *Staats Anz.* ogłasza prawo wyborcze dla parlamentu związku północno-niemieckiego i podany już do wiadomości powszechnej rozkaz co do poboru do wojska w krajach wcielonych do Prus, oraz traktaty zawarte z temi państwami, które przystąpiły dotąd do związku północno-niemieckiego. (*Tamże.*)

* *Flensburg, 23-go października.* *Norddeutsche Z.* donosi, że stowarzyszenie obywateli miejskich w Hadersleben przystąpiło na walnym zgromadzeniu, liczenie nawiedzonemu, do uchwały przeciw podziałowi Szlezwigu. (*Tamże.*)

* *Kiel, 22 października.* Otrzymało tu rozkaz królewski, nakazujący pobór do wojska z dniem 1-m stycznia, oraz rozporządzenie co do organizacji. (*Tamże.*)

* *Hamburg, 23 października.* *Hamb. Korrespondent* powiada, że jest w możności oświadczyć, iż całkiem bezzasadną jest wiadomość otrzymana z Wiednia, jakoby rząd pruski prowadził układy z księciem augustenburgskim w przedmiocie zrzeczenia się przez tego księcia, za pewnem wynagrodzeniem, praw do dziedziczenia w księstwach. (*Tamże.*)

* *Madryt, 22 października.* *Gazeta* ogłasza dekret, modyfikujący prawa o atrybucjach administracji miejskiej i prowincjonalnej, rozwiązujące terazniejsze deputacje prowincjonalne i rozpisyjące nowe wybory na d. 25-y listopada. W motywach powiedziano, że municypalności były władzą wykonawczą stronnictw rewolucyjnych. (*Tamże.*)

* *Konstantynopol, 22-go października.* Ogłoszony został pobór nowych podatków, mający rozpocząć się z dniem 1-m marca 1867, dla pokrycia pożyczek zagranicznych i długu ogólnego. Ściąganie tych podatków powierzone zostały bankowi ottomańskiemu. (*Tamże.*)

* (Druga część oratorjum „Eljasz”), powtórzoną będzie w salach redutowych w dniu 16 (28) b. m., to jest w przyszłą niedzielę, o godzinie 1-iej z południa. Sprzedaż biletów wejścia odbywać się będzie w dniach 14 (26) i 15 (27) b. m., to jest w piątek i sobotę, w kancelarji towarzystwa dobroczynności od godziny 4 do 6 wieczorem, zaś w dniu wykonania w kasach obu teatrów od godziny 9 rano do rozpoczęcia, po cenach następujących: bilet numerowany do krzeseł rs. 1, także bilet nienumerowany kop. 75, bilet na galerję kop. 50.

* (Prelekcje publiczne). W niedzielę d. 4 listopada Dr. Fil. Henryk Dewestam, profesor szkoły głównej, rozpocznie drugą serję swoich prelekcji publicznych o *Literaturze europejskiej XIX wieku*, mających obejmować wszystkie literatury, serję pierwszą niedotkniętą, a zatem mianowicie: włoską, hiszpańską, macedońską, duńską, szwedzką, niderlandzką, rosyjską, południowo-slawiańską, czeską i polską. Odczyty te będą miały miejsce co niedziela, przez dwadzieścia tygodni po sobie idących, o godzinie pierwszej z południa, w auli szkoły głównej w pałacu kazimierowskim. Przedpłata na krzesała numerowane na wszystkie 20 prelekcji wynosi rs. 4 kop. 50 (zł. 30); cena pojedynczych biletów nienumerowanych na każdą prelekcję po kop. 30 (złp. 2). Bilety na miejsca numerowane, nabyć można w księgarniach pp. Gebethnera i Wolfa, Hösicka, Sennewalda. Biletów nienumerowanych nabyć można w tychże księgarniach, oraz w dniu prelekcji od godziny 11-iej z rana, w kasie przy wejściu.

* (Konkurs ks. Jakubowskiego). Otrzymałmy następujący artykuł, który chętnie pomieszczamy w nadziei, iż wywoła jakie objaśnienie w tak ważnym przedmiocie: „W jednym z numerów *Dziennika Warszawskiego* z r. 1864, czytaliśmy program do konkursu ks. rektora Jakubowskiego, ogłoszony dla studentów szkoły głównej. W tym programie, ostateczny termin do złożenia rozpraw konkursowych, wyznaczono na d. 1 stycznia 1866 r. Dwa lata mija od daty ogłoszenia konkursu, ósmy miesiąc się kończy od upłynięcia ostatecznego terminu, do złożenia rozpraw naznaczonego; szkoła główna w bieżącym roku wydaje pierwszych magistrów różnych umiejętności, a do tej kategorii młodzieży, jeśli nie wszyscy, to zapewne większa część z mających udział w konkursie należy; — a o rezultacie rzeczonego konkursu, najmniejszej nie spotkaliśmy publicznie uczynionej wzmianki. Zwłoki takowej, nie możemy sobie tłumaczyć czem innem, jak chyba przypuszczeniem, że młodzież szkoły głównej, okazała się do tego stopnia opieszłą, że nieumiejąc właściwie ocenić znaczących pobudek czcigodnego ofiarodawcy, nie chciała sobie zadać nieco pracy, na wzięcie udziału w konkursie, przez napisanie wymaganych rozpraw. Zwykle bowiem pojmując rzeczy, przypuścić nie możemy, a przynajmniej nie śmiemy, by wyznaczeni sędziowie, w ciągu ośmiu miesięcy nie zdołali rozpoznać kilku rozpraw, zapewne nie zbyt wielkiej obszerności. A że pomieniony konkurs, jako oddawna w Warszawie nie bywały, moeno większą część publiczności zajmuje, mam zaszczyt przeto upraszać szanowną redakcję o pomieszczenie w jednym z numerów tych słów kilku, celem wywołania objaśnienia z właściwego źródła. — *W. K.*”

* (Wypadki). W dniu wczorajszym o godz. 1 w południe, w domu pod N. 1209 przy ulicy Smolnej, własnością hrabiego Branickiego będącym, gdzie się mieści fabryka wyrobów metalowych Mintra, przez zapalenie się belki dotykającej pieca na drugim piętrze, wynikł pożar, skutkiem którego pułap i dach w części spalono, a w części rozebrane zostały; straż ogniowa dalszemu szerzeniu się ognia zapobiegła; straty ztąd wynikłe przez właściciela na rs. 2,000, a przez fabrykanta Mintra na rs. 7,500 podane zostały. — Dziś zaś o godz. 3 nad ranem na Pradze, w domu drewnianym N. 102, gdzie się mieściła fabryka kleju, wynikł także pożar, który za przybyciem straży ogniowej wkrótce ugaszono i budynek ten w części spalony, a w części rozebrany został. — W dniu wczorajszym z rana, Józef Wieczorkowski, urzędnik komisji skarbu, lat 41 wieku liczący, nagle życie zakończył; — również pod N. 732 przy ulicy Leszno, Tekla Dabelsohn, dom schadzek utrzymująca, nagle życie zakończyła. — W tymże dniu, w ogrodzie posesji N. 1553 przy ulicy Chmielnej, dostrzeżony został powieszony na pasku na drzewie Antoni Kubasiewicz, robotnik drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, lat 32 wieku liczący, który z niewiadomej przyczyny życie sobie odebrał. — Tegoż samego dnia, nad brzegiem rzeki Wisły, wprost posesji N. 2549, przy ulicy Rybaki, znaleziono zwłoki niewiadomego z nazwiska i pochodzenia człowieka, lat około 60 mieć mogącego, ubranego w nędznej odzieży.

* (Obraz ofiarowany p. Foxowi). W ostatnim dniu pobytu w Kronsztadzie eskadry amerykańskiej, znajdujący się tamże włościanin Michał Mojsiejew, z uwagi na okazane dla ubóstwanego Monarchy naszego społeczeństwa ze strony ludu amerykańskiego, ofiarował posłowi jego, p. Foxowi, obraz Zbawiciela, nabyty za własne zapracowane pieniądze. (*Rus. Inw.*)

* (Wystawa etnograficzna w Moskwie). Na ostatnim posiedzeniu komitetu zarządzającego wystawę etnograficzną w Moskwie, odczytano odezwę ministra dóbr rządowych do prezesa komitetu Daszkowa, zawiadamiającą, że Najjaśniejszy Pan, na wniosek ministra, polecił raczyć wypłacić towarzystwu przyjaciół nauk przyrodzonych, staraniem którego pomieniona wystawa jest urządzana, 2,000 rubli na opędzenie kosztów zarządzanej przez ministerstwo dóbr kolekcji i transportu jej do Moskwy. (*Mosk. Wied.*)

* (Ilość uczni uniwersytetu dorpackiego) podług ogłoszonych wykazów, wynosi w bieżącym półroczu 607; z tej liczby 278 są rodem z liflandji, 70 z estlandji, 11 z królestwa polskiego, 117 z innych gubernji cesarstwa, a 2 cudzoziemcy. (*Birz. Wied.*)

* (J. Wasiliew). W Nowoczerkasku, 21 września, znany w południowej Rosji artysta dramatyczny Jan Wasiliew, znaleziony został bez życia w studni, do której wskoczył dnia poprzedniego. Przed kilką laty uległ paralizowi, nieboszczyk cierpiał pewien rodzaj obłąkania, które zapewne było przyczyną okropnej jego śmierci. (*Gol.*)

Ameryka.

* (Żądanie zadosyćczynienia). Prezydent Stanów Zjednoczonych broni wytrwale praw amerykańskich, ile razy zachodzi tego potrzeba. Tak, depesze z Kanady donoszą, że rząd Stanów Zjednoczonych dopomina się o zadosyćczynienie ze strony Anglii za nielegalną rewizję odbytą na parostatku *Congress*, zatrzymanym przez kanonerkę angielską na wodach wielkich jezior. Sprawa ta nie jest jeszcze ukończona: konsul angielski w Buffalo zapewnia, że *Congress* był parostatkiem wojennym fenjenów. (*La Patr.*)

Anglja.

* (Kwestja reformy). *Internat.* zapewnia, że pomiędzy p. Bright i ligą nastąpiło w kwestji reformy wyborczej zupełne porozumienie. Obustronnie poczyniono ustępstwa względem stanowczego ułożenia programu reformy. P. Bright oświadczył, że odtąd odłącza się od hr. Russell i p. Gladstone, gdyż dwaj ci dawni ministrowie nie chcą się zgodzić na głosowanie powszechne. Tymczasem w skutek postanowienia stowarzyszenia robotników londyńskich, w obozie radykalnych zagraża nowe nieporozumienie. Stowarzyszenie to zawiadomiło p. Beales, prezesa ligi, iż po ukończeniu przez p. Bright podróży po prowincjach, zaprosi go na demonstrację ludową, mającą odbyć się w Londynie, niezależnie od wszystkich manifestacji urzędowych ligi. (*La Fr.*)

* (Oświadczenie sądów). *Londyn, 22 października.* Sady koronne oświadczyły, że zabranie statku *Tornado* jest bezprawnem. (*Nord.*)

Austrja.

* (Niemcy austrjaccy). *Die Debatte* z 23-go b. m. pisze: „Zbrane przez nas starannie wiadomości, stawiają nas w możności przedstawienia w następujący sposób obecnego położenia opinii publicznej Niemców austrjackich: Niemcy austrjaccy żądają, ażeby ich reprezentanci, powodowani jedną wspólną ideą, jakkolwiek każdy ze swego stanowiska, popierali jednogłośnie dzieło reorganizacji Austrji. Odrzucają oni przeto wszelką politykę, jako nie niemiecką, która doprowadzić może do rozdrobnienia się, a zatem do dezorganizacji Austrji. Niemcy austrjaccy chcą szybkiego i zupełnego porozumienia z Węgrami, zdolnego zabezpieczyć tak słuszne prawa tych ostatnich, jak i pomyślność monarchji. Stronią oni przeto stanowczo od usiłowań, mających na celu wznowienie dawnych zajęć, utrwalenie ich i zakwestjonowanie żywotności Austrji”.

* (Traktat handlowy). Pomiedzy Francją i Austrją rozpoczęły się układy o zawarcie traktatu handlowego, którym, jak spodziewać się należy, nic już nie stanie na przeszkodzie. Gabinet wiedeński wszedł także w podobne układy z Anglją. (*La Patr.*)

* (Pogrzeb kardynała - prymasa). *Gran, 23-go października.* Pogrzeb kardynała-prymasa odbył się przy wielkim natłoku ludu. Celebrował arcybiskup Bartakowicz. Oprócz tego byli obecnymi biskupi: Levay, Simor i Peitler. W zastępstwie cesarza przybył hr. Bellegarde; stawili się dalej jenerałowie: Saintquentin, Neuwirth, Palfy, pp. Maylath, Sennyey, Bartal, Zichy, Cziraky. Kondukt pogrzebowy postępował w przepisanym porządku. Kościół katedralny obity był czarnem sukmem i ozdobiony herbami nieboszczyka. Wczoraj pochowano serce i jelita. (*Wien. Abp.*)

* (Cholera). *Lwów, 20-go października.* Cholera wywiera tu jeszcze na wszystkich strach, i zaporawdę zastraszające są wiadomości o srozeniu się jej na Bukowinie. W Czerniowcach żadna prawie rodzina nie została oszczędzoną przez tę epidemję. Tutejsza rada miejska czyni wprawdzie co może dla zapobieżenia szerzeniu się cholery, lecz znajduje w tym względzie jedynie bardzo słabe poparcie ze strony ludności, tak, iż cała nadzieja na tem polega, iż coraz zimniejsza pora roku uwolni miasto tutejsze od cholery. (*Die Debatte.*)

Francja.

* (Powrót wojsk). Depesze z Meksyku z 26-go września donoszą, że układy wszczęte z rządem cesarza Maksymiliana w przedmiocie powrotu

wojsk francuzkich, są na bardzo dobrej drodze. Podług brzmienia umowy, która ma być zawartą, powrót tych wojsk ma być uskuteczony na całkiem nowych warunkach. Też depesze donoszą, że organizacja armji meksykańskiej, która zrobiła już znaczne postępy, ukończoną zostanie w grudniu. (La Patr.)

Grecja.

* (Kwestja kandjocka). Ateny, 16 października. Rząd króla Jerzego usiłuje zręcznie się odpowiedzialności za sprawę kandjockie. Ponieważ znaczna liczba oficerów i żołnierzy, którzy wydalili się za urlopami, weszła do szeregów powstańczych, przeto minister wojny zawiadomił ich, że jeżeli nie wrócą do swych pułków, będą uważani za dezertorów; obok tego oświadczył on, że do końca teraźniejszego przesilenia, urlopy nie będą wcale udzielane w armji greckiej. (La Patr.)

Prusy.

* (Parlament niemiecki). Berlin, 23-go października. Prawo wyborcze dla parlamentu związku północno-niemieckiego ma być ogłoszone za kilka dni w zbiorze praw. Rząd wydał także należyte rozporządzenia, ażeby przyspieszone zostało odgraniczenie okręgów wyborczych. Samo zaś rozpisanie wyborów i zwołanie parlamentu nie prędko jeszcze nastąpi. (Nordd. A. Z.)

* (Pismo opozycyjne). Hanower, 22 października. Nowe pismo opozycyjne zacznie wychodzić tu z dniem 1-m listopada, codziennie z wyjątkiem niedziel, wczoraj zaś wydany został numer na próbę. Ogłoszony przed kilku dniami prospekt, nazywa to pismo *Deutsche Volkszeitung*, i powiada, że będzie ono organem stronnictwa niemieckiego i odrębnych interesów Hanoweru. (Nordd. A. Z.)

Włochy.

* (Legjon rzymski). Korespondent *Czasu* z Rzymu pisze pod 14 b. m. pomiędzy innymi: Cesarz Francuzów myślił także utworzyć we Francji drugi legion rzymski, zupełnie na wzór pierwszego. Atoli pierwszy, jak pisałem już do was, wcale niezyciwego doznał przyjęcia w Rzymie i w Viterbo; w tem ostatniem mieście napisano mu wielkimi głoskami na koszarach te ponure wyrazy: *Qui si entra, ma non si sorte* (tu się wchodzi, lecz się ztąd nie wychodzi). Tajny dziennik tutejszy *Roma dei Romani* w numerze 12-m swoim nieprzyjaźnie się o nim wyraża: „Legion ten — pisze — jest ostatnią larwą obcego wdzierstwa w tym nieszczęsnym kraju. Dyplomacja udaje, iż tego nie rozumie; ale pojmuję to dobrze lud, który pomimo swej ciekawości, przyjmuje legion straszny cynizmem, i podczas gdy inni obsypują go obiadami, żołdem w dwójnasób przewyższającym żołd krajowców, krzyżami, medalami, błogosławieństwami, lud go ściga zjadliwą swą ironią i obrzuca przezwiskami, satyrkami, różnorodnym wysmiewaniem”.

* (Kwestja rzymska). Londyn, 22 października. Czytamy w *Timesie*: „Hiszpanja zawiadomiła Francję, iż po odjeździe wojsk francuzkich postanowiła iść w pomoc papieżowi”. Hiszpanja proponowała pod tym względem w Wiedniu wspólną opiekę ze strony mocarstw katolickich. (Tamże.)

* (Stosunki z Austrią). *Provincia* powiada, że na skutek pełnej uprzejmości przełożonych ze strony rządu włoskiego, cesarz austriacki zgodził się na wykreślenie ze swych tytułów, nie tylko tytułu króla lombardzko-weneckiego, lecz także tytułu wielkiego księcia tokańskiego, księcia Parmy i Placencji i t. d.

* (Głosowanie powszechne). Florencia, 22 października. *Nazione* ogłasza depesze z Wenecjańskiego, datowane wczoraj, z których okazuje się, że uroczystość głosowania powszechnego odbyła się wszędzie z jak największym zapałem i z powszechnym spółudziałem. W Wenecji, na 30,000 wyborców zapisanych, 26,180 głosowało za przyłączeniem do Włoch, i prawie wszystkie głosy dawane były jawnie. W mieście Padwie, liczba głosów za przyłączeniem wynosi 8,000. Po wsiach, proboszcze szli głosować na czele swych parafjan. W okręgu Dolo, na 7,700 osób, mających prawo do głosowania, 7,170 dało swe głosy. W Udine, stowarzyszenie rzemieślników rozpoczęło uroczystość od poświęcenia sztandaru, poczem cała ludność miejska i znaczna liczba księży wzięła udział w głosowaniu. W Rovigo, głosowanie zainaugurowane zostało przez biskupa. We wszystkich gminach wiejskich, natłok był nadzwyczajny. (La Patr.)

* (Odpowiedź). Jenerał Revel, który doniósł królowi włoskiemu o tem, że chorągiew włoska powiewa na wieży św. Marka, otrzymał następujący telegram: Jenerałowi Revel w Wenecji. Dziękuję ci jenerale; jestem szczęśliwy, gdy widzę urzeczywistnione pragnienia tylu wieków. Włochy stały się je-

dnymi i wolnymi. Włosi potrafią teraz bronić ojczyzny i zachować ją w całości. (podp.) Wiktor Emanuel. (La Fr.)

* (Adres komitetu rzymskiego). Pomiedzy znaczną liczbą adresów ogłoszonych przez dzienniki weneckie, znajduje się także następujący adres komitetu rzymskiego: Rzymianie weneccjanom! Do przświetnej municypalności weneckiej. Rzymianie przesyłają szczerze powinszowania weneccjanom za wolność otrzymaną przez nich i witają szczęśliwy dzień, łączący ich z braćmi Włoch, jako przedświt tego dnia, który przyniesie z sobą oswobodzenie tak pożądane Rzymu. (La Patr.)

* (Bójka). Do *T. St.* donoszą, że w Matrei, gdzie spotkali się weneccjanie i węgry, wracający do swych krajów rodzinnych, przyszło do bójki, gdyż weneccjanie postąpili względem węgry w sposób wyzywający. Powiadają, że kilka osób odniosło rany. (Die Debatte.)

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Zürich, d. 15 października 1866 r.

Przeгляд i mustra uciekinierów. — Wniosek Horodyńskiego i następców z tegoż wniosku wyniki. — Wyroksąd stałego przeciw Platerowi. — Spustoszenie winnicy narodowej Platera. — Sąd Budzyńskiego z Dubieckim — Nieporozumienie gminy socjalistopatów słowiańskich z Herzenem.

Dnia 11 b. m. we wsi Thalwil, blisko dwie wiorsty drogi za Oslą górą położonej, Bosak i Jarosław Dąbrowski (przybyli tu dnia 10 t. m. dla sekretnej narady z Bosakiem i Gillerem w jakiejś nader ważnej kwestji politycznej), odbyli wspólnie przeгляд, oraz musztrę wszystkich uciekinierów do towarzystw: naukowego i kasy oszczędności należących. Czynność ta (przeplatana od czasu do czasu pijatyką w poblizkiej oberży) trwała od godziny 9-ej rano do 3-iej po południu, — poczem, Bosak i Dąbrowski wrócili do Zürichu konno, większa część członków towarzystwa naukowego statkiem parowym, — reszta zaś, pod komendą regimentarza Horodyńskiego i majora Cieszkowskiego, pomaszerowała pieszo. Przy stoku Oslej góry regimentarz wstrzymał pochód i zaproponował uciekinierom zrobić wycieczkę do *narodowej winnicy* (1) Platera na winogrona. Propozycja ta prawie jednomyślnie została przyjętą i za chwilę, cały orszak przesadziwszy parkan otaczający winnicę, gospodarował w niej jakby w swej własności.

W czasie powyższej sceny, Plater siedział sam jeden w salonie, zajęty przeglądaniem gazet i listów świeżo z poczty otrzymanych. Naraz, gwałtowne szczekanie, a następnie skowyczenie psa, przytem niezwykły gwar w winnicy (tuż przed oknami pałacu na pochyłości Eselbergu rozciągającej się), zwróciły uwagę hrabiego; — wyjrzał więc oknem i — ryknął z wściekłości, ujrzawszy kilkudziesięciu awanturników, bez ceremonji pładujących po winnicy i bombardujących kamieniami jego ulubionego wyłża.

Jeszcze hrabia stał przy oknie przejęty zgrozą i oburzeniem, gdy jeden z jego ogrodników, również jak on zaalarmowany hałasowaniem psa, wbiegł w teże chwili do winnicy, a spostrzegłszy uciekinierów, zapytał ich (rozumie się z dość przyzwolitej odległości) o powód znajdowania się w tem miejscu. „Das sind unsere polnische national Trauben!“ — powiedział jeden z nich, donośnym głosem, w łamanej niemczyźnie. Odpowiedź tę usłyszał także Plater; — skoczył więc prawie jednym susem na drugie piętro swego pałacu, gdzie się mieści zbrojownia, porwał dubeltówkę sarnim strótem nabitą, i stanąwszy na balkonie, wypalił do jednego z uciekinierów na najbliższym dystansie stojącego (2). Uciekinier, delegowany towarzystwa kasy oszczędności, Pryliński, zachwiał się i upadł na ziemię otrzymawszy postrzał w prawe udo. Nastąpił drugi strzał, lecz tym razem chybił.

Huk strzałów, a także upadek Prylińskiego, zrzędziły nadzwyczajny popłoch pomiędzy uciekinierami (więcej z nahajką kozacką w czasie powstania jak z prochem oswojonymi). Porwawszy więc rannego Prylińskiego na bary, zaczęli czempredzej rejterować z winnicy tąż samą, którą przyszli drogą i nie zatrzymali się nigdzie aż dopiero w bendlikańskiej oberży pod lwem. Tu regimentarz Horodyński opatrzył Prylińskiemu ranę (która jest tylko lekka), a następnie cały orszak przeklinając Platera, udał się statkiem parowym do Zürichu.

Bosak, Giller i Dąbrowski uwiadomieni tego jeszcze wieczora przez Horodyńskiego i Cieszkowskie-

(1) Plater nabył tę winnicę, jak skandaliczna kronika emigracji twierdzi, za narodowe pieniądze i dla tego uciekinierzy nazywają ją „narodową”.

(2) Prawo tutejsze dozwala właścicielom winnic użycia na złodziei winogron broni palnej, lecz nabitej solą lub najdrobniejszym strótem.

go o całym zajściu w winnicy, polecili sądowi stałemu, wydać jak najspieszniej przeciw Platerowi wyrok, na mocy samego tylko zaskarżenia sformułowanego przez prokuratora z zeznań Prylińskiego, regimentarza Horodyńskiego i majora Cieszkowskiego, bez żadnego innego śledztwa. Wyrok był już nazajutrz, t. j. dnia 12 b. m. o godzinie 11 przed południem gotowy i zaraz przez umyślnego posłańca (szwajcara) na Oslą górę Platerowi przesłany. Podają tu dosłownie bez żadnych zmian konkluzję tego sławnego wyroku:

„... zważywszy: że hrabia Plater tytułujący się „nieprawnie reprezentantem emigracji i pełnomocnikiem Polski, dopuścił się dnia 11 b. m. rozmyślnie i bez żadnej jurydycznej podstawy, czynu postrzelenia obywatela Prylińskiego, delegowanego towarzystwa kasy oszczędności, — sąd stały emigracji polskiej na Szwajcarję i Włochy, skazuje tegoż Platera, na zasadzie artykułów 111 i 112 kodeksu karnego narodowego, na karę banicji”;

„zważywszy jednak: że wyegzekwowanie tej kary „natrafić może na pewne trudności i przez to nietylko „powaga sądu, ale i komitetu może być na szwank „narażoną, — sąd etc... karę banicji, zamienia na karę „pieniężną w ilości franków 450, to jest: fr. 100 na „ręcz postrzelonego Prylińskiego, 100 dla towarzy- „stwa naukowego, 100 dla kasy oszczędności, a fr. „150 sądowi, tytułem kosztów procesu i t. d.”

Bosak mając sobie wyrok ten przedstawiony do odczytania, zrobił na nim następujący przypisek: „suma powyższa franków czterysta pięćdziesiąt, ma „być dziś jeszcze, najdalej do godziny wpół do siód- „mej wieczorem, złożona albo na ręce obywatela „Gillera, albo też niżej podpisanego. Dan w Züri- „chu w kawiarni literackiej dnia 12 Octobra 1866 o „godzinie 11¼ przed południem (podpisano) J. Hauke-Bosak”.

Plater przeczytawszy wydany na siebie wyrok, takowy podał i rozumie się, zasądzonej także kary pieniężnej w nieczyje ręce nie złożył, — skutkiem czego Bosak (za wspólnem porozumieniem się z Jarosławem Dąbrowskim i Gillerem) polecił nazajutrz, t. j. dnia 13 t. m. regimentarzowi Horodyńskiemu, zniszczyć kompletnie „winnicę narodową” i to w czasie jak można najkrótszym, żeby uprzedzić winozbiór. Regimentarz jeszcze tego samego dnia, przewiesiwszy dubeltówkę przez ramię, na czele 20-tu zaufanych uciekinierów, uzbrojonych w noże i pistolety, wyruszył o godzinie 7-ej wieczorem na Oslą górę i literalnie spełnił rozkaz eksdyktatora nie doznawszy żadnej przeszkody. Winorośle jedne powyrywane z korzeniami i te związane w pęki przywleczono do gillerowskiej drukarni na Hottingen, — inne zaś których wyrwać nie było można, przycięto nożem przy samej ziemi i pozostawiono zawieszzone na tyczkach. Dwa tylko rzędy tuż pod oknem rezydencji hrabiego pozostawiono nie- tkniętymi. Z wycieczki tej wrócił Horodyński dopiero nazajutrz o godzinie 4-tej rano do Zürichu. Plater uwiadomiony na drugi dzień przez służbę ogrodową o sprawionem w nocy spustoszeniu winnicy, dostał ataku apoplektycznego i leży mocno chory, z tego nawet powodu na obchód rocznicy śmierci Kościuszki (do której to uroczystości niemało poczynił przygotowań) nie wyjechał do Solothurn.

Opisana awantura stała się głośną prawie w całym Zürichu. Dziwią się niektórzy szwajcarzy, a pomiędzy tymi i dyrektor policji, dla czego Plater lub który z jego zauszników nie przedsięwzię żadnych kroków prawnych o ukaranie winnych w tej sprawie. Hrabia chętnie by to uczynił, lecz obawia się dla siebie skandalu z powodu postrzelenia Prylińskiego, o którym uciekinierzy bosako-gillerowskie głoszą niepokojące wieści, jakoby mu zagrażała utrata życia.

Sąd w sprawie Dubieckiego z Budzyńskim jeszcze nie został ukończony.

Socjalistopaci słowiańscy pognewiali się z Herzenem z powodu, iż nie raczył on nie tylko odpowiedzieć na ich romansowy list umieszczony w pierwszym numerze „Gminy” pod tytułem „do redaktorów Kołokoła”, ale nadto takowego przedrukować w swem piśmie nie pozwolił.

Paryż, 17 października.

Jen. Prim. — Wiadomości miejscowe. — Prześladowanie klerikalnych. — Książę Czartoryski i memoriał komitetu repencyjnego. — Pięciu księży i czterem emigrantów polskich przesiedla się do Stanów Zjednoczonych. — Dzienniki *Phare de la Loire* i *Opinion Nationale*. Hr. Gołuchowski, *Niepodległość i Głos Wolny*.

W Hiszpanji ma znowu miejsce przesilenie ministerjalne; jen. Prim agituje nieustannie ten kraj, słynny z rewolucji. Listy z Genewy donoszą, że jen. Prim chce zostać prezydentem rzeczypospolitej iberyjskiej.

Mówią tu wiele o tem, jak rzeczy pójdą na przyszłej sesji prawodawczej, która ma być wkrótce otwartą. Naturalnie, że uwagę powszechną zaprzęta

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 6625). *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

W zastosowaniu się do art. 1 Najwyższego Ukazu z d. 26 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. wzywa niniejszym starozakonnych: Szmójłę Pełtyna, Mowszję Myszkowskiego, Josiela Jakubowskiego, Szmójłę Ajzyka Openheim, w wieku spisowym zostających mieszkańców miasta Przeroshi.

Wszystkich z powiatu Augustowskiego, obecnie za granicą przebywających, iżby w ciągu 6 tygodni od daty ogłoszenia niniejszego wezwania do kraju powrócili i obecność swą najbliższej władzy policyjnej zameldowali, w przeciwnym bowiem razie ulegną rygorowi art. 310 i 341 K. K. G. i P. zastrzeżonemu.

Suwałki d. 7 (19) Października 1866 r.
P. o. Gubernatora Cywilnego, Gervais.
Za Naczelnika Kancelarii, Osipowicz.

(N. D. 6624) *Управление Военного Начальника Опатовского Уезда*

2 сего Октября еврей г. Опатова, Тобиш Вайсбломъ въ д. Влоствъ утратилъ паспортъ за Nr. 5914 выданный Военнымъ Начальникомъ Опатовскаго Уезда 4 Юня въ г. Радомъ, Ополь, Дзялошице и Луканиу срочно на 4 мц.

Объявляя о семъ прошу Войска и Гражданскіи власти въ случаѣ появления кого съ этимъ паспортомъ, задержать и отправить этакимъ порядкомъ ко мнѣ. Опатовъ 6 Октября 1866 г.
Маіоръ Буткевичъ.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 4308) *Rejent Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Płockiej.*

Po nastąpieniu śmierci:

1. Doroty z Tyśkich Mostowskiej współwłaścicielki dóbr Olbrachce lit. A. z Okręgu Pultuskiego.
2. Ludwika Kraszewskiego współwłaściciela ewicki na dobrach Kruzennica Sądki w Okręgu Mławskim leżących w dziale IV pod Nr. 15 wpisanej.

3. Elzbiety Badowskiej wierzycielki sumy rubli rs. 485 na nieruchomości w Płocku Nr. 344 w dziale IV pod Nr. 4 intabulowanej i
4. Franciszka Karnkowskiego wierzyciela sum na dobrach w Okręgu Lipińskim leżących: Karnkovo rub. sr. 8,295 pod Nr. 10, Oleszno lit. A. i B. rub. sr. 7,560 pod Nr. 3, Osiek lit. B. i Rumunek Biele rub. sr. 300 pod Nr. 7 i rub. sr. 450 pod Nr. 10, Smólsk rub. sr. 2,700 pod Nr. 1 w działach IV tychże dóbr, oraz sumy rub. sr. 2,700 na dobrach Przyborowice z Okręgu Płockiego w dziale IV pod Nr. 4 zabezpieczonych.

Otworzyły się spadki i rozporządzone zostały postępowania spadkowe, do zamknięcia których termin półroczny na dzień 18 (30) Stycznia 1867 r. w Płocku w Kancelarii Ziemiańskiej 1-go, 2-go i 3-go przedemną, zaś 4-go przed Rejentem Ordonem wyznacza się. Płock, dnia 5 (17) Lipca 1866 roku.

Janczewski Wawrzenc.
Mag. Ob. Pr. i Adm.

(N. D. 6668). *Rejent Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Lubelskiej w Siedlcach.*

Z przyczyny nastąpienia śmierci Józefa Popławskiego, wierzyciela sumy rsr. 17,250, na dobrach Andrzejów Miasto, z przyległościami w Okręgu Włodawskim położonych, hipotekowanej, ogłaszam otwarcie spadku, do zakończenia którego, naznaczony został termin na dzień 1 (13) Maja 1867 r. w Kancelarii mojej w Siedlcach pod prekluzją. Siedlce d. 7 (19) Października 1866 r.
Stanisław Rostkowski.

(N. D. 6666) *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Łukowskiego.*

Zawiadamia strony interesowane, iż po nastąpieniu śmierci Juljanny z Chorzyńskich pierwszego małżeństwa Bernertowej, z powtórnego Kugłowskiej, jako właścicielki nieruchomości w mieście Łukowie pod Nr. 102, 122, i placu bez numeru, hipotekowanych, toczy się postępowanie spadkowe, do uregulowania którego, oznaczam termin półroczny to jest dzień 7 (19) Kwietnia 1867 r. w tym więc terminie, strony interesowane, sami o sobiście, lub przez umocowanych legalnie, zgłosić się winni do Sądu Pokoju Okręgu Łukowskiego, celem udowodnienia praw swoich.

Łuków dnia 8 (20) Września 1866 roku.
Tomasiewicz.

(N. D. 6669). *Pisarz Sądu pokoju Okręgu Węgrzyskiego.*

Ogłasza, że z powodu śmierci:
1. Szlamy Moszkowicza Eysenberga, właściciela połowy domu w mieście Sokołowie, Nr. pol. 28, hyp. 42 oznaczonego, oraz współwłaściciela domu w Sokołowie Nr. pol. 263, hyp. 56 oznaczonego

2. Lejzora Moszkowicza Eysenberga, współwłaściciela domu w Sokołowie, pod Nr. pol. 263 położonego, i

3. Joska Herszkowicza Cymmerman, właściciela sumy złp. 1,500, albo rsr. 225 zapisanej, w Dziale IV pod Nr. 2, wykazu hipotecznego nieruchomości Sokołów, Nr. pol. 193, hyp. 38 oznaczonej.

Otworzyły się spadki, do regulacji których, termin prekluzyjny na dzień 21 Kwietnia (3 Maja) 1867 r. w Kancelarii mej wyznaczam.

Sokołów d. 1 (13) Października 1866 r.
Wincenty Lobert.

(N. D. 6667) *Pisarz Hipoteczny Okręgu Stopnickiego.*

Z powodu nastąpienia śmierci:

1. Kunegundy Głowczewskiej, wierzycielki sumy rsr. 150, na nieruchomości we wsi Wolicy pod Stopnicą Nr. 5.

2. Chaima Frydmana, właściciela nieruchomości w mieście Stopnicy pod Nr. 26.

3. Stanisława Koszarskiego, właściciela nieruchomości w mieście Busku pod Nr. 31, Kaspra Piotrowskiego, wierzyciela sumy rsr. 750, i Iocyka Jutrzenki, wierzyciela sumy rsr. 300, na te same nieruchomości.

4. Szczepana i Agaty małżonków Gulińskich, właścicieli nieruchomości w mieście Stopnicy pod Nr. 34, i Antoniego Dudzikowskiego, wierzyciela sumy rsr. 60, na te same nieruchomości.

Toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin na dzień 14 (26) Kwietnia 1867 r. w Sądzie tutejszym pod prekluzją wyznaczam.

Stopnica d. 28 Wrześ. (10 Paźdz.) 1866 r.
w zast. Fusko.

(N. D. 6664). *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Częstochowskiego.*

Z powodu zaszej śmierci:

1. Andrzeja Labewskiego wierzyciela sumy rs. 191 kop. 4 1/2 w dziale IV pod Nr. 2 i 3 wykazu hipotecznego nieruchomości w mieście Częstochowie pod Nr. m. policyjnym 127, 128 i 129 położonej, w dniu 23 Sierpnia 1862 zaszej.

2. Zofji Manadro wierzycielki sumy rs. 900 w dziale IV pod Nr. 2 i 4 wykazu hipotecznego nieruchomości w mieście Częstochowie pod Nr. 111, 116 i 117 położonych w dniu 21 Maja 1866 r. zaszej, otworzyły się spadki do regulacji których wyznaczam termin na dzień 25 Kwietnia (6 Maja) 1867 r. na godzinę 10-tą z rana, w mojej kancelarii.

Częstochowa, d. 10 (22) Października 1866 r.
Ignacy Brochecki.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 6277). *Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 27 Października (8 Listopada) r. b. od godziny 12 w południe odbywać się będzie w sali posiedzeń Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu publiczna licytacja na sprzedaż nieruchomości poprzednio do Klasztoru PP. Sakramentek Warszawskich należącej położonej w Warszawie przy ulicy Rybaki pod Nr. 2569.

Licytacja będzie głośna i rozpocznie się od sumy rs. 7,185 wyższej siedmiu tysięcy sto ośmdziesiąt pięć, wolno jednak niestawiającym składać na ręce Dyrektora Kancelarii Komisji Skarbu w dniu do licytacji oznaczonym do godziny 12 w południe deklaracje opieczetowane na papierze stempowym ceny kop. 75 podług poniższego wzoru, wyraźnie bez skrobań i przekreśleń wpisane których otworzenie nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośności.

Przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć lub do podanej deklaracji dołączyć dowód na wniesione do Kasy Głównej Królestwa lub do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej albo do Banku wadium rs. 719 wyższej rubli srebrem siedmiu dziewiętnaście, które złożyć może gotowizną albo listami likwidacyjnymi lub innymi papierami publicznymi Cesarstwa lub Królestwa albo też listami zastawnymi Towarzystwa Kredytowego Ziemiańskiego podług nominalnej ich wartości, przy dołączeniu zarazem kuponów bieżących od papierów procentowych.

Wypłata sumy szacunkowej za powyższą nieruchomość rozłożoną będzie w sposób następujący:

a) jedną trzecią część szacunku do licytacji oznaczonego czyli kwotę rs. 2,395 wyższej dwa tysiące trzysta dziewięćdziesiąt pięć nabywca najdalej w ciągu dni 30 od daty zawiadomienia go o zatwierdzeniu licytacji wniesie do kasy Głównej Królestwa gotowizną lub listami likwidacyjnymi albo innymi papierami publicznymi podług kursu giełdy Warszawskiej.

b) 2/3 zaś części pozostałe sumy do licytacji oznaczonej wraz z przewyżką na licytacji postąpioną, obowiązany będzie nabywca jednocześnie z uregulowaniem na swe imię hipoteki nabytej nieruchomości zabezpieczyć w dziale IV wykazu hipotecznego w pierwszym miejscu przed wszystkimi innymi wierzycielnościami, i od długu tego aż do czasu zupełnego spłacenia onego, opłacać corocznie do kasy Skarbowej 5% tytułem procentu oraz 2% na umorzenie kapitału pod skutkami egzekucji administracyjnej.

Nabywca obojnie nieruchomości od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r. i od tej daty wszelkie z niej dochody oraz podatki i ciężary do niego należeć będą.

Szczegółowe warunki sprzedaży powyższej nieruchomości przejrzane być mogą każdodziennie oprócz świąt w godzinach służbowych w biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu w wydziale dóbr i lasów Rządowych, o stanie zaś te same nieruchomości przekonać się można na miejscu.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu odbywać się mającej w dniu 27 Października (8 Listopada) r. b. publicznej licytacji na sprzedaż nieruchomości poprzednio do Klasztoru PP. Sakramentek Warszawskich należącej, w Warszawie przy ulicy Rybaki pod Nr. 2569 położonej składam niniejszą deklarację że za tę nieruchomość postępuję rs. wypisać liczbą i literami (wypisać sumę literami) poddając się wszelkim warunkom do tej sprzedaży przez Skarb przepisany.

Kwit kasy (wypisać nazwanie kasy) na złożone wadium w kwocie rs. (wypisać liczbą i literami) załączam.

Pisałem dnia (wypisać dzień miesiąc i rok). (Tu podpisać wyraźnie imię i nazwisko) Mieszkałem (wskazać miejsce zamieszkania). Warszawa d. 19 Wrześ. (31 Paźdz.) 1866 r. Z upow. Dyrektora Głównego Przewodzącego, Rzeczywisty Radca Stanu, Dąbrowski.
Dyrektor Kancelarii, A. Rogalewicz.

(N. D. 6595). *Rząd Gubernjalny Płocki.*

Podaje do powszechnej wiadomości że w skutek rozporządzenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 19 (31) Sierpnia r. b. Nr. 46523 odbywać się będzie d. 27 Października (8 Listopada) r. b. w sali posiedzeń Rządu Gubernjalnego głośna in plus licytacja o dzierżawę od daty odbycia licytacji poczynając do dnia 20 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. trwałą mającą prawa szynkowania trunków: 1. we wsiach Głowińsko, Gałkovo, Gałkówek, Janowo, Jankowo, Łukaszewo, Puszcza, Ruża, Szesutowo, Trzebiegosz, Starorypin i Rypalki wraz z osadami i ogrodami karczemnymi w Obrębie Ekonomii Rządowej Trąbin położonych od opłaty rocznej 271 wynoszącej 2. W dobrach Pomiechów, Szczypiono i Kikoly w Biłkości twierdzy Nowogrodzkiej po prawej stronie rzeki Wisły i Narwi położonych gdzie prawo szynkowania (oznacza się: a) do domów Skarbowych we wsi Pomiechowo i Orzechowo przy trakcie przy moście pomiechowskim we wsi Koszewo, Koszewko, Szczypiono, Kikoly, i na Utraciu przy Przewiezie, b) do osad karczemnych których posiadacze mają obowiązek sprzedawania trunków dominjalnych we wsi Czarnowo, Orzechowo Wymysły, Koszewo i na kolonji Gałachy od opłaty rocznej czyniącej rs. 2979 kop. 50. Każdy więc mający chęć ubiegania się o tę dzierżawę zechce w oznaczonym miejscu i terminie stawić się zaopatrzone w świadectwo kwalifikacyjne, które według postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 24 Stycznia 1818 roku i wzoru przyznanego Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu reskryptem z dnia 4 (16) Września 1857 r. Nr. 32198 wskazanego, właściwy Naczelnik powiatowy wydać a Rząd Gubernjalny zatwierdzić ma, bez świadectwa takiego nikt do licytacji dopuszczony być nie może. Obok tego każdy pretendent winien być przed przystąpieniem do licytacji złożyć w depozyt Kasy Gubernjalnej Płockiej wadium wyrównujące 1/4 części ceny do licytacji oznaczonej, które utrzymującemu się przy licytacji na uzupełnienie kaucji przyjąć a nieutrzymującemu się przy niej zaraz powrócone zostanie. O szczegółowych warunkach informacja powzięta być może w biurze tutejszej Sekcji Dóbr i Lasów Rządowych.

Płock d. 30 Września (11 Paźdz.) 1866 r.
Za p. o. Gubernatora,
Radca Gubernjalny Groer,
Radca Wydziału, Słupski.
Naczelnik Sekcji, Kostrzębski.

(N. D. 6509). *Dyrekcja Szeregłowa Towarzystwa Kredytowego Ziemiańskiego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 27 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.

i upoważnień przez Dyrekcją Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemiańskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową, drugą v. ostateczną od zniżonego szacunku, po spełnieniu dla braku licytantów sprzedaży pierwszej, a to przez licytację publiczną, która odbywać się będzie w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487 w Kancelarii Rejenta niżej wyrażonego:

I. Folwark i wieś Otwock Wielki, wieś Otwock Zagórny, wieś Nadbrzeż, Kępa Nadbrzeska, folwark Karczewek, miasto Karczew, wieś Duda, Kępa Dudzka, wieś Przewóz Karczewski, wieś Świdry Wielkie, Kępa Świderska w Okręgu Siennickim, Powiecie Stanisławowskim Gubernji Warszawskiej leżące, folwark Wola Sobiekuńska zwany w Okręgu Garwolińskim, Powiecie Łukowskim Gubernji Lubelskiej położony. II. Folwark i wieś Pogorzelska wsi Dąbrowka osada Lasek. III. Folwark i wieś Ostrowiec tudzież wieś Rosłonki w Okręgu Siennickim, Powiecie Stanisławowskim Gubernji Warszawskiej położone, do których do dóbr należą nomenklatury osada młynarska Anielin i kolonja Zieloniec z wszystkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 26,266 kop. 60, wadium do licytacji rs. 33,600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 132,000, termin sprzedaży dnia 19 (31) Grudnia 1866 roku, przed Rejentem Kan. Ziem. Stanisławem Zawadzkiem.

Warszawa, d. 4 (16) Października 1866 r.

Prezes, Zabokrzecki.

Pisarz, Suski.

(N. D. 6514). *Magistrat Miasta Gubernjalnego Radomia.*

Z powodu że z dniem 31 Grudnia 1866 roku, kończy się dzierżawa dochodu Kasy Ekonomicznej miasta Radomia z mostowego na grobli i rzece Mleczna, przeto Magistrat podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 31 Października (12 Listopada) r. b. do godziny 12 w południe, odbywać się będzie w biurze tutejszym przez opieczetowane deklaracje in plus licytacja na wydzierżawienie tego dochodu na dalsze trzy lata poczynając od 1 Stycznia 1867 r. a to od sumy rs. 1103 kop. 50 rocznego czynszu.

Każdy przeto mający chęć zadziernawienia w terminie i miejscu oznaczonym zechce złożyć deklarację swoją wedle zamieszczonego poniżej wzoru napisaną z dołączeniem do takowej na złożone w którejkolwiek kasie skarbowej lub miejskiej wadium rs. 110 kop. 35 wynoszące. O innych warunkach każdego czasu w biurze Magistratu w godzinach biurowych wyjąwszy dni święteczne powziąć można wiadomość.

Radom d. 28 Września (10 Paźdz.) 1866 r.
p. o. Prezydenta

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Magistratu miasta Radomia daty 28 Września (10 Października) r. b. Nr. 8694 podaje niniejszą deklarację że obowiązuję się wziąć w dzierżawę dochód z mostowego na grobli i rzece Mleczna do funduszów Kasy miasta Radomia należącej, na lat trzy poczynając od 1 Stycznia 1867 roku za opłatą rocznego czynszu N (wypisać sumę literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętych. Kwit Kasy N na złożone w niej wadium rs. 110 kop. 35 wynoszące dołączam, które w razie nieutrzymania się sam odbiorę lub o nadanie takiego pocztą przez stację N na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N dnia N meca N roku N.

(podpis imię i nazwisko)

(N. D. 6649). *Sosnowicka Tamoznia* siewy d. 22 (30) Września (11 Paźdz.) 1866 r. w zdaniami jej (na Stacji żelaznej drogi Sosnowice) sprzedawane będą przez publiczną licytację różne konfiskowane towary w ogóle na rs. 6,000 oszacowane, a mianowicie: wełniane, bawelniane, kolonialne i inne krótkie oraz prawdziwe korale około 3 pudów, po cenie do 3,000 rub.

Sosnowice, d. 10 (22) Października 1866 r.

Komora Celna Sosnowice niniejszem obwieszcza, że w d. 22 Paźdz. (3 Listopad.) i następnych 1866 r. w gmachu jej (na Stacji Drogi Żelaznej Sosnowice), sprzedawane będą przez publiczną licytację różne konfiskowane towary w ogóle na rs. 6,000 oszacowane, a mianowicie: wełniane, bawelniane, kolonialne i inne krótkie oraz prawdziwe korale około 3 pudów, po cenie do 3,000 rs.

Sosnowice, d. 10 (22) Października 1866 r.

1. Dom masiv murowany z frontu o 2ch zaś od podwórza o 3ch piętrach blachą kryty siedem kominów murowanych mający.
2. Oficyna piętrowa masiv murowana pod półdachem karpiówką krytym z piwnicami i suterynami murowanymi, i o jednym kominie murowanym.
3. Przybudowanko murowane parterowe blachą kryte z kominem murowanym.
4. Zabudowanie z drzewa pod półdachem deskami krytym sześć komórek mieszczące.
5. Zabudowanie z drzewa pod półdachem karpiówką krytym mieszczące w sobie stajnię i oborę.
6. Kloaka z drzewa deskami kryta.
7. Śmietnik z bali postawiony.
8. Podwórze w części brukowane.
9. Studnia z pompą i wachadłem drewnianym deskami kryta.
10. Sztachety drewniane zielono malowane z takąż bramą i furtką.
11. Ogród w części warzywny, w części owocowy, zawierający w sobie 20 sztuk drzewek owocowych, i kilkadziesiąt krzewów agrestu porzeczek i innych w którym jest.
12. Altanka z łat gontami kryta z ławeczkami, oraz sztachetki z łat stanowiące oddzielny ogródek.

W nieruchomości tej jest 20 lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej i zaareztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Mieczysława Wyrzykowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone.

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Henryka Lipińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy wydz. II w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu na ręce Leona Cholewińskiego podpisarza tegoż Sądu.

Obudwóm d. 4 (16) Lipca 1866 r.
Wnieiono do księgi wieczystej powyż. zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 6 (18) Lipca 1866 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I-m w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godz. 10 z rana dnia 5 (17) Września 1866 r.

Sprzedawcą dyryguować będzie Mieczysław Wyrzykowski Patron przy Trybunale tutejszym którego zamieszkanie wyżej jest wskazane.

Warszawa dnia 18 (30) Lipca 1866 r.
R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali Ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa dnia 18 (30) Lipca 1866 r.
R. D. Zgórski.

Po odbyciu w dniach 5 (17) Września, 19 Września (1 Października) i 3 (15) Października 1866 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyższej nieruchomości Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie wyrokiem na dniu 3 (15) Października 1866 r. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 2428 w Warszawie wyznaczył na dzień 31 Października (12 Listopada) 1866 r. godzinę 10 z rana który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I w domu pod liczbą 549 przy ulicy Długiej.

Popierający podał za tę nieruchomość rs. 9,000 i od tej sumy licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zaczynać się będzie.

Warszawa d. 12 (24) Października 1866 r.
Pisarz Trybunału,
R. D. Zgórski.

(N. D. 6663). Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: iż na żądanie Alfonsa Kuczborskiego, obywatela ziemskiego we wsi Węglowicach Okręgu Łęczyckim zamieszkałego, jako głównego opiekuna Felicjana Stępkowskiego Pisarza Sądu Pokoju Okręgu miasta Warszawy wydziału I-go w Warszawie pod Nr. 2381a zamieszkałego, jako przydanego opiekuna nieletnich Joanny Rozalii, Edwarda Maksymiljana po dwa imiona mających oraz Stanisława Adama i Celestyna rodzeństwa Kuczborskich po niegdy Józefie i Teodozji z Zakrzewskich małżonkach Kuczborskich

pozostałych dzieci w imieniu i na rzecz tychże działających, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Leona Czarnieckiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 482 zamieszkałego, obrane mających w poszukiwaniu sumy rs. 5,700 z procentem pięć od sta od dnia 1 Lipca 1865 r. i kosztów od Zofi z Noskowskich Władysława Barankiewicza obywatela małżonki właścicielki nieruchomości w Pradze przy Warszawie pod Nr. 131 i 132 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1357 lit. f zamieszkałej a zamieszkanie prawne w dobrach Żarki Okręgu Lelowskim Gubernji Radomskiej obrane mającej protokołem Antoniego Tymieckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w dniu 6 (18) Października 1865 r. sporządzonym, w drodze Sądownej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaareztowane zostały.

NIERUCHOMOŚCI

na przedmieściu Praga przy Warszawie pod NN. 131 i 132 w cyrkule Policijnym i Administracyjnym 12 w gruncie Magistratu miasta Warszawy, pod jurysdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału IV. położone, prawem własności do egzekwowanej dłużnicy Zofi z Noskowskich Władysława Barankiewicza obywatela małżonki należące poszukiwaną wierzytelnością hipotecznie obciążone ogólnej rozległości i posesje czyli place razem wynoszą około łokci kw. 29,720 z tych plac Nr. 131 oznaczony obejmujący powierzchnię około 24 373 łokci kw. obrębony jest na pole obsiewane zbożem i zostaje w dzierżawie prywatnej posiadaniu Osinińskiego, który czynsz za rok 1866 z góry w ilości rs. 11 kop. 25 miał uścić, na placu tym żadnych zabudowań niema zaś plac Nr. 132 oznaczony długi około łokci 207 a szeroki około łokci 26 powierzchnię obejmować może około łokci kw. 5,447 i ma zostawać w dzierżawie posiadaniu Piętki, który za lat trzy tytułem dzierżawy zapłacił rs. 13 kop 50. Na placu tym żadnych zabudowań niema.

Obszerniejsze opisanie powyższych i zaareztowanych nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Leona Czarnieckiego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 482 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego wydziale I-ym złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Stołecznego Warszawy, w Warszawie pod N. 387 urzędującemu, na ręce Mikołaja Pisarskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału IV w w Pradze przy Warszawie, pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwóm d. 18 (30) Października 1865 r.
Wnieiono do księgi wieczystej powyż. zajętej nieruchomości w Warszawie d. 25 Października (6 Listopada) 1865 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego w wydziale I. na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10-ej z rana d. 3 (15) Stycznia 1865 r.

Sprzedawcą dyryguować będzie Leon Czarniecki Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 6 (18) Listopada 1865 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa, d. 8 (20) Listopada 1865 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 3 (15) 17 (29) Stycznia i 31 Stycznia (12 Lutego) 1866 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych nieruchomości Nr. 131 i 132 w Pradze przy Warszawie położonych, Trybunał tutejszy wyrokiem z d. 31 Stycznia (12 Lutego) 1866 r. termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych nieruchomości na dzień 1 (13) Marca 1866 r. wyznaczył, w którym to terminie po oddaleniu wymienionych ze strony egzekwowanej dłużniczki sporów o nieważność subhastacji, powyższe nieruchomości Leonowi Czarnieckiemu Patronowi za sumę rs. 3,700 przygotowawczo przysądzone zostały i Trybunał wyrokiem w tym samym dniu wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 18 (30) Kwietnia 1866 r. wyznaczył, który z powodu braku taksy nie przyszedł do skutku, następnie Trybunał wyrokiem z d. 4 (16) Października r. b. nowy termin do ostatecznego przysądzenia tyle razy rzeczonych nieruchomości na dzień 1 (13) Grudnia 1866 r. godzi-

nie 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w wydziale I a licytacja w tym terminie zacznie się od 2/3 części szacunku taksa biegłych wynaleść się mogącego.

Warszawa d. 11 (23) Października 1866 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 6679) Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Radomskiej w Radomiu.

Podaje do wiadomości, że na żądanie Jakóba Wagnera właściciela dóbr Łukawicy lit. B. tamże w Okręgu Staszowskiego zamieszkałego, zamieszkanie prawne u Władysława Jawornickiego Patrona Trybunału w Radomiu obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1124 1/2 i rs. 150 z procentami i kosztami zajęte zostały aktem Aleksandra Leskiewicza Komornika Okręgu Staszowskiego z d. 9 (21) Kwietnia 1865 r. na przymuszoną sprzedaż DOBRA ŁUKAWICA PEŁCZAWSKA część A.

w Gminie Pełcawice, Okręgu Staszowskim, Powiecie Sandomierskim Gubernji Radomskiej położone, do Aleksandry z Niemieryczów Witalisa Gąsiewskiego żony należące: dobra te odległe od miasta Staszowa o wiorst 14, Bogorzi wiorst 7, Klimontowa wiorst 9, zawierają ogólnej przestrzeni mniej więcej mórg nowopolskich 200, w tej rozległości gruntu ornego łącznie z drogami mórg 150, łąk mórg 8, w krzakach i zarosłach młodocianych dębowych, sosnowych i brzoźowych, mórg 8 pod lasem sosnowym, dębowym, grabowym i brzoźowym młodocianym bez budulcu zniszczonym mniej więcej mórg 35.

Włościanie wśród gruntów dworskich posiadają mórg 5 i odpowiednie budowle, mianowicie: Jan Pagor soltys mórg 2 1/2, Marcin Opala tyleż, włościanie ci podpadają pod Ukaz z r. 1864. Grunta w ogóle są piaszczyste, wysiewy w czasie zajęcia były: żyta korcy 50, owsa 10, jęczmienia 6, kartofli 34, Budowle są dwór drewniany gontami kryty 2 stodoły, stajnia z pomieszczeniem na bydło, spichrz, chlew, czworaki wszystkie drewniane, słomą kryte

Podatki wynoszą rs. 35 k. 4.

Akt zajęcia doręczone Mikołajowi Chaj wójtowi gminy Pełcawice, Aleksandrze Gąsiewskiej właścicielce w dniu 17 (29) Kwietnia 1865 r. Aleksandrowi Rudykowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Staszowie d. 19 Kwietnia (1 Maja) t. r.

Z powodu śmierci Jakóba Wagnera dalsza sprzedaż popieraną jest przez sukcesorów tegoż, i właścicieli Łukawicy B. Konrada Wagnera i Rozalii z Wagnerów Wilhelma Dreschler żony w Łukawicy B. zamieszkałych, a zamieszkanie prawne u Władysława Jawornickiego Patrona w Radomiu, który tę sprzedaż popiera, obrane mających.

Akt zajęcia wniesiony został do księgi wieczystej zajętych dóbr dnia 21 Września (3 Października) r. b. a wpisany do księgi zaareztowań w Kancelarii Pisarza Trybunału w dniu 27 Września (9 Października) r. b.

Pierwsze ogłoszenie warunków nastąpi w dniu 24 Listopada (6 Grudnia) r. b. na posiedzeniu Trybunału w Radomiu, o godzinie 10 z rana.

Warunki sprzedaży będą do przejrzania w Kancelarii Pisarza Trybunału, i u Jawornickiego Patrona.

Radom d. 28 Wrześ. (10 Paździer.) 1866 r.
Szczuka Pisarz.

Jako kopja tego obwieszczenia wywieszona została w dniu dzisiejszym na tablicy w Sali audjencyjnej Trybunału tutejszego peświadcza.

Radom d. 28 Wrześ. (10 Paźdz.) 1866 r.
Szczuka Pisarz.

(N. D. 6675). W dniu 14 (26) b. m. i r. o godzinie 11 i 12 w Pradze na targu, w dniu 17 (29) o godzinie 11-ej za Żelazną bramą, o godz. 12 w Starem Mieście, w d. 18 (30) o godz. 11 i 12 w Starem Mieście i w d. 19 (31) o godzinie 12 na targu za Żelazną bramą, oraz w d. 21 Października (2 Listopada) r. b. o godz. 10 za Żelazną bramą, i w d. 24 Października (5 Listopada) r. b. o godzinie 12 na Muranowie, prawnie zajęte meble palisandrowe, machoniowe, jesionowe, lustra, ró na miedź i warsztaty stolarskie przez publiczną licytację sprzedane będą.

Antoni Markowski, Komornik Sąd. Ap.

(N. N. 6674). W dniu 14 (26) b. m. i r. o godzinie 10 rano na targu publicznym w Pradze przy Warszawie prawnie zajęte ruchomości jako to: meble ordynarne, bryczka pojedyncza z zaprzęgiem przez publiczną licytację sprzedane będą.

Czamański, Komornik.

(N. D. 6694). Prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble mahoniowe, palisandrowe, jesionowe, rondle, samowary, dywany i t. p. w dniu 17 (29), 19 (31) Października, 22 Października (3 Listopada) r. b. o godzinie 10 rano na targu Grzybów zwanym i w dniu 14 (26) Pa-

ździernika o godzinie 12 w południe w domu pod Nr. 742, w dniu 21 Października (2 Listopada) r. b. o godzinie 12 w południe za Żelazną bramą przez publiczną licytację sprzedane będą.

A. Nowicki Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 6413)

MAJĄTEK ZIEMSKI Brzozowo-Stare,

położony w gubernji Plockiej, Powiecie Przasnyskim, odległy od miasta Mławy mil dwie, od miasta Przasnysza o mil trzy, rozległości ziemi ornej włók dwanaście, łąk włók trzy, boru sosnowego towarowego i starodrzewu włók piętnaście mający, jest do sprzedania zwolnej ręki. Majątek rzeczony nieciąży żadne służebności, ani leśne, ani paśnikowe, albowiem te pomieszczone na przyległych folwarkach. Chęć kupna mający, może do dnia 1 Lipca r. b. powziąć bliższą wiadomość przy ulicy Nowy-Swiat pod Nr. 15 nowym. Potem zaś terminie we wsi Święcicach pod Wyszogrodem.

(16391)

(N. D. 5735).

GOUMM KRAWIEC DLA ROSJAN.

40-to letnia reputacja.

W PARYŻU,

przy ulicy Neuve des petits champs Nr. 83.

(N. D. 9593) Towarzystwo Drogi Żelaznej Fabryczno-Lodzkiej, podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 6 b. m. znaleziono na stacji w Łodzi pugilares, zawierający w sobie 49 rubli srebrem, oraz kwit na wysłany pocztą list rekomendowany. Właściciel po odbiór zguby swojej, za zwrotem kosztów ogłoszeń, zgłosić może do biura Naczelnika Ruchu Drogi Żelaznej w Łodzi.

(16743)

Ostrzeżenie.

(N. D. 6678).

Na mocy wyroku Trybunału Cywilnego gubernji Radomskiej w Radomiu z d. 22 Września (4 Października) r. b. na ilację Józefa Fritsch właściciela dóbr Probołowice wydanego, zawiadamiam strony interesowane: że kaucja w sumie rs. 900 za Ludwikiem-Ignacym 2-eh imion Krakowskim Komornikiem najprzed przy Trybunale Cywilnym w Kielcach, a następnie przy Trybunale w Radomiu urzędującym na dobrach Probołowice w dziale IV pod Nr. 27 wykazu hipotecznego tychże dóbr w Okręgu Szkalbierskim położonych zapisane, po upływie trzech miesięcy od daty tego ogłoszenia zostanie z hypoteki wykreślona, jeśli w tym przeciągu czasu, a najpóźniej przed wyrokiem uwolnienie od kaucji i wykreślenie jej nakazującym, przeciw takowemu wykreśleniu nikt nie wniesie opozycji opartej na wyroku zasądającym pretensje do rzeczowego Komornika z tytułu jego urzędowania w jurysdykcji Trybunałów Kieleckiego i Radomskiego rozszczone, lub na pozwie o takowe pretensje wydanym.

Radom, d. 22 Wrześ. (4 Paźdz.) 1866 roku.

Władysław Jawornicki,
Patron Trybunału w Radomiu.

(N. D. 6677).

Na mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Lublinie na dniu 19 (31) Maja 1866 r. naliczą Justyny Modzelewskiej zapadłego. Podpisany Patron przy tymże Trybunale, wzywa niniejszym wszystkie strony interesowane, które mieć mogą pretensją po datę 12 (24) Maja 1862 r. do Franciszka Tomaszewskiego z tytułu jego urzędowania jako Komornika Okręgów Tomaszewskiego, Hrubieszowskiego, Chełmskiego i Zamojskiego. Ażeby wciągu 3ch miesięcy od daty niniejszego obwieszczenia z pretensjami swymi prawnie udowodnionemi, do kaucji za rzeczonym Komornikiem pod Nr. 4 działu IV wykazu hipotecznego, nieruchomości w mieście Bilgoraju pod Nrmi 363 i 364 położonych ubezpieczonej zgłosiły się i pretensje swoje, bądź Pisarzowi Trybunału Lubelskiego, bądź Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Tarnogrodzkiego objawiły, po upływie bowiem zakreślonego terminu, kaucja pomieniona, jeżeli nikt z pretensją udowodnioną nie zgłosi się, wykreślona zostanie i opozycja przeciwko jej wykreśleniu nie będzie mogła być zakładana.

Lublin, dnia 2 (14) Września 1866 roku.

Władysław Sielski.